

۲۰۱۹/۰۶/۱۳

داکتر ظاهره صالح

یادی از احمد ظاهر خواننده شهیر

و آهنگساز محبوب افغانستان

احمد ظاهر بلبل افغانستان

داکتر ظاهره صالح

احمد ظاهر سومین فرزند داکتر عبدالظاهر صدراعظم دوره دموکراسی افغانستان در زمان سلطنت محمد ظاهرشاه، میباشد.

احمد ظاهر یکی از خوانندگان مشهور زمان خود و بزرگترین آهنگساز قرن بیستم افغانستان و منطقه دری زبان و فارسی گویان (تاجیکستان و ایران) شمرده می شود.

اکنون ۴۰ سال بعد از وفات او، همه مردم افغانستان پشتون، تاجیک، هزاره و ازبک هنوز به آهنگ ها و موسیقی او گوش می دهند که موضوعات آن عشق و همبستگی است.

احمد ظاهر تحصیلات ابتدایی خود را در کابل، در لیسه عالی حبیبیه بیابان رسانید و به بسیار زودی بنام "بلبل حبیبیه" معروف گشت.

اولین آهنگش را در سال ۱۹۶۱ میلادی (۱۳۴۰ هـ شمس) برای بار نخست در رادیو کابل آن وقت با حضور ارکستر ضبط کرد.

در سال ۱۹۶۷، پدر او داکتر عبدالظاهر خان به حیث سفیر افغانستان در کشور بزرگ هندوستان منصوب گردید.

او تحصیلات خود را در دهلی جدید ادامه داد که در آنجا و در آن وقت دانش و تجربه زیاد در موسیقی کلاسیک هند بدست آورد.

پایان دهه ۱۹۶۰ یکی از دوره های بسیار غنی و پربار برای موسیقی نوازان و موسیقی افغانستان محسوب می شود.

احمد ظاهر به سرعت مقام یک خواننده محبوب وطن را به دست آورد.

او بسیار تلاش نمود و کوشید تا آهنگ های اصلی افغانستان را از نو کمپوز کند و با آواز رسا و شیوای خود به گوش مردمش برساند و از همین آوان سبک موسیقی جدید منحصر به خود را به وجود بیاورد و آورد.

او تصمیم گرفت به خواندن اشعار و سروده های ناب پشتو و دری اصیل با آهنگ های فلکلور و مردمی بسراید و گویندگان این هر دو زبان ملی و عزیز افغانستان را از مسرت سرشار سازد.

احمد ظاهر سروده هایش را از اشعار ناب بزرگان شعر و ادب دری و فارسی انتخاب میکرد از قبیل بزرگانی چون استاد بزرگ خلیل الله خلیلی "افغان" و حضرت عبدالقادر بیدل صاحبدل و حضرت مولانای بزرگ بلخی و حضرت حافظ شیرازی و دیگر بزرگان شعر و ادب.

او در نواختن آلات موسیقی، ماندولین، آکوردئون، هارمونیم و ارگان دست دراز داشت. ترکیب بسیار اصلی خود را با آلات موسیقی افغانی، رباب، هارمونیم، طبله، ترومپت، ساکسیفون، ارگ، درام، گیتار و پیانو توافق میداد.

در سال ۱۹۷۳، محبوبیت احمد ظاهر در سطح ملی در سراسر افغانستان و حتی در تاجیکستان و ایران رسیده بود، و یکی از استادان هنر ترکیب موسیقی محسوب می شد. او در مورد وعده های خالی جمهوری دیموکراتیک افغانستان نگران بود، به همین مناسبت برخی از آهنگ هایش در رادیو افغانستان آنوقت ممنوع قرار گرفته بود.

در سال ۱۹۷۸، زمانی که رژیم کمونیست قدرت سیاسی مملکت را در دست گرفت، تصفیه و تطهیر کردن روشنفکران کشور به وجود آمد و احمد ظاهر مخالف این رژیم بود و در آهنگ های خود اعتراض کرد. در ناامیدی هزاران نفر از طرفداران او در سال ۱۹۷۹ در یک تصادف در شمال تونل سالنگ کشته شد. بسیاری از مردم، از جمله خانواده اش، متقاعد شده اند که حادثه ترور بدرخواست رژیم کمونیستی، جامه عمل پوشیده است.

احمد ظاهر در هنگام وفاتش صرف ۳۳ سال عمر داشت.

بزرگترین خدمت او به جامعه افغانستان تمایل وی به احیای آهنگ های افغانی بود، آهنگ هایی که در بین

هر قوم و تبار اطباع افغانستان نواخته و شنیده می شد. او افغان ها را با ادبیات کلاسیک مولانای بلخی و دیگر عارفان بزرگ هماهنگ کرد و به دیگر آهنگسازان افغان شرایط را محیا ساخت که خود را بین کلاسیسم و مدرنیته پیدا کنند.

احمد ظاهر در دهه ۱۹۷۰م (۱۳۴۰ هـ ش) در افغانستان به یک ستاره ملی در جهان آهنگ و موسیقی تبدیل شده بود و بعد از مدت کمی به افسانه ای در افغانستان و کشور های منطقه مبدل شده بود. این یکی از کنسرت های بلند بالایی است که به افتخار احمد ظاهر در کشور تاجیکستان برگزار شده بود و ملیون ها تاجک از شنیدن آن محظوظ گشته اند که آنرا با هم با کلیم در لینک ذیل تماشا می کنیم. یادش جاویدان باد!!

<https://www.youtube.com/watch?v=jKnEmZazYsY>

یادش جاویدان باد

یادی از احمد ظاهر ستاره شرق

[taera_saleh_yaade_az_ahmad_zaher__setarae_sharq.pdf](https://www.pdfdrive.com/taera_saleh_yaade_az_ahmad_zaher_setarae_sharq.pdf)